

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra SAGAKVAD (af Idunna)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 35.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig02val-shoot-idm139691387397648/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Sagakvad

I Byen er en hellig Grav,
Thi der vor Frelser bluded,
Og derfor did med Vandringsstav
Den fromme Kristen studed.
Alt hvad han synded, hvad han leed,
Det lagde han i Graven ned,
Som gemte Jesu Pine.

Han havde med sin Sved, sit Blod,
Den lange Vei beskrevet,
Dog var, langt mer end Haand og Fod,
Hans Hjerte sonderrevet;
Af Veiens Møde træt han var,
Dog mer af Byrden, som han bar,
Af sine svære Synder.

Da knælede han ned paa Stånd,
Med Suk og Taarer bøde,
Og Øiet om sin Frelsermand
I Graven vilde lede;
Ak der var intet Guddomsspor,
Fra kolde Sten kun Gysen foer
Alt i de bange Lemmer.

Da tyktes ham, som Englerøst
I Gravens Hvælving toned:
Han er opstanden til din Trøst,
Som Dig med Gud forsoned;
Thi løft Dig, Synder, ved din Tro
Fra Graven, hvor de Døde bo,
Til Herrens lyse Himmell

Med Tro og Haab da løfted sig
Den Angergivnes Øie,
Ved Trøst fra Gud i Himmerig
Han glemte al sin Møie;
Alt hvad han synded, hvad han led,
Det lagde han i Graven ned,
Som gemte Jesu Pine.

Saa trøstlig han sin Vandringsstav
Nu fløtted gennem Lande,
Det Underværk om Kristi Grav,
Det kunde han nu sände: